

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 60/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Turku z dnia 28 grudnia 2023 r., sygn. akt II K 385/21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	<p>przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,</p>	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu			
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO					

**WOBEC
ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW i
wniosków**

Lp.	Zarzut		
1.	Błąd w ustaleniach	# zasadny	
2.	<p>faktycznych mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku i przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia w zakresie ustalenia, że R. T. działała z zamiarem bezpośrednim uchylecia się od opodatkowania podatkiem od towarów i usług za miesiąc luty i marzec 2018 r. przez niezłożenie deklaracji VAT-7 za te miesiące mimo sprzedaży towarów oraz nie przesłała Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej plików VAT_ (...) za miesiąc luty i marzec 2018 r.;</p> <p>Mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

postępowania, a mianowicie art. 7 w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w zakresie uznania, że ponosi odpowiedzialność za niezłożenie deklaracji VAT-7 za te miesiące mimo sprzedaży towarów oraz nieprzesłanie Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej plików VAT_ (...) za miesiąc luty i marzec 2018 r., podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do jednoznacznych wniosków, że były to czynności, za które odpowiedzialny był podmiot wykonujący usługi księgowe

	<p>na rzecz oskarżonej R. T. - Biuro (...), albowiem podmiot ten miał wiedzę oraz świadomość, że oskarżona w okresie zawieszenia działalności gospodarczej dokonała sprzedaży towarów</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd odwoławczy dokonując kontroli instancyjnej podzielił stanowisko Sądu meriti, iż w sprawie nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości w zakresie sprawstwa oskarżonej, a zarzuty skarżącego w tym zakresie stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu orzekającego.</p>			

Przede wszystkim Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy. Sąd Rejonowy przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, wnikliwie przeanalizował zgromadzony materiał dowodowy, w następstwie czego poczynił prawidłowe i wiarygodne ustalenia faktyczne i to na

nich oparł swój wyrok. Ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.

Kontrola instancyjna wykazała, iż wbrew stanowisku obrony, Sąd Rejonowy w prawidłowy sposób uznał, że oskarżona ponosi odpowiedzialność za nie złożenie w ustawowym terminie deklaracji VAT-7 za luty i marzec 2018 r. Jak wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji, które Sąd odwoławczy w obecnym składzie w pełni podziela, oskarżona w okresie zawieszenia działalności gospodarczej nie przedłożyła dokumentów wykazujących sprzedaż w okresie zawieszenia przez nią działalności gospodarczej. Przesłuchany w

sprawie świadek K. T., który prowadził księgowość oskarżonej zeznał, że oskarżona nie dostarczyła do biura żadnych faktur wykazujących sprzedaż w miesiącu lutym i marcu 2018 r. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że sama oskarżona R. T. w złożonych wyjaśnieniach przed Sądem podała, że z uwagi na upływ czasu nie pamięta, czy dokumenty takie zanosila do biura rachunkowego oraz nie potrafiła wskazać, kto odpowiada za ten stan rzeczy. Z dokumentów z kontroli wynika natomiast, że oskarżona sama przedłożyła do kontroli sporne faktury, musiała więc być w ich posiadaniu. Jednocześnie oskarżona twierdziła, że deklaracje do urzędu skarbowego winno złożyć biuro (...).

Apelujący powoływał się na treść korespondencji oskarżonej z K. T., w której wymieniona miała go informować o dokonanej sprzedaży w okresie zawieszenia działalności. Wprawdzie analiza treści przedłożonej korespondencji wskazuje, że oskarżona rzeczywiście miała kontakt z K. T. (również w okresie zawieszenia działalności gospodarczej), a także, iż wysłała do niego informację, że sprzedaż w lutym nie będzie zerowa, jednakże z wiadomości tych nie wynika, iż dokumenty sprzedażowe zostały rzeczywiście dostarczone przez oskarżoną do biura rachunkowego. Takich wniosków nie sposób wyprowadzić z treści przedłożonych

przez obrońcę
wydruków
wiadomości.

Biorąc przy
tym od uwagę
okoliczność, że
oskarżona
zasłaniała się
niepamięcią
odnośnie faktu
dostarczenia do
biura
rachunkowego
przedmiotowych
dokumentów
oraz
stanowczemu
zaprzeczeniu tej
okoliczności
przez K. T. oraz
M. P. (która
prowadziła
księgowość
oskarżonej
zanim przejął
te obowiązki K.
T.), należało za
Sądem
Rejonowym
przyjąć, iż to
oskarżona nie
dopełniła
obowiązków
rozliczenia się
ze sprzedaży w
okresie
zawieszanej
działalności, nie
dostarczając do
biura
rachunkowego
faktur VAT za
okres, w którym
dokonała
sprzedaży.

Podkreślenia w
tym miejscu
wymaga, że
oskarżona R.
T. od 2010

roku prowadziła działalność gospodarczą, miała zatem rozeznanie, w jaki sposób zarządzać swoją firmą, a nadto to na niej, jako właścicielu spoczywał obowiązek dopełnienia obowiązków związanych z prowadzeniem działalności. Zdaniem Sądu odwoławczego oskarżona musiała wiedzieć, że każda sprzedaż wiąże się z obowiązkiem podatkowym. Ponadto, jak słusznie wskazał Sąd I instancji, oskarżona nosząc się z zamiarem dokonania sprzedaży w okresie zawieszenia działalności, obowiązana była przed dniem rozpoczęcia wykonywania takich czynności w okresie zawieszenia, zawiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego, wskazując okres,

w którym będzie wykonywała czynność, czego nie dopełniła. Nawet gdyby obowiązek ten sędziowała na biuro rachunkowe, to z materiału dowodowego wynika, że pracownicy biura nie wiedzieli o tym, że oskarżona w okresie zawieszenia działalności będzie dokonywała sprzedaży.

W konsekwencji braku uchybień w zakresie oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, niezasadny okazał się także zarzut błędu w ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji.

Wątpliwości nie budzi bowiem fakt, iż oskarżona umyślnie uchyliła się od opodatkowania podatkiem od towarów i usług za miesiąc luty i marzec 2018 r. przez

niezłożenie
deklaracji VAT-7
za te miesiące,
mimo sprzedaży
towarów oraz
nie przesłała
Szefowi
Krajowej
Administracji
Skarbowej
plików VAT_
(...) za miesiąc
luty i marzec
2018 r.

Oskarżona
prowadząc
działalność
gospodarczą od
2010 roku miała
pełną
świadomość, że
ciążą na niej
obowiązek
odprowadzenia
podatku od
sprzedaży, czego
w sposób
umyślny nie
dopełniła.

Z uwagi na
powyższe,
kontrola
instancyjna
doprowadziła
Sąd odwoławczy
do podzielenia
stanowiska Sądu
I instancji, iż
w sprawie nie
zachodzą
jakikolwiek
wątpliwości, iż
oskarżona
swoim
zachowaniem
wypełniła
znamiona
przypisanego
czynu, tj.

przestępstwa z
art. 54 § 2 k.k.s.
w zb. z art. 80 § 1
k.k.s. w zw. z art.
6 § 2 k.k.s. w zw.
z art. 7 § 1 k.k.s.

Kierunek
apelacji
obligował Sąd
odwoławczy do
dokonania
kontroli w
zakresie
wymierzonej
oskarżonej kary,
jednakże nie
stwierdził
uchybień
również w tym
zakresie.

Mając na
względzie
wszystkie
przedstawione
powyżej
okoliczności,
Sąd odwoławczy
nie znajdując
przy tym
uchybień
określonych w
art. 440 k.p.k.,
podlegających
uwzględnieniu z
urzędu i
powodujących
konieczność
dalszej zmiany
bądź uchylenia
zaskarżonego
rozstrzygnięcia
– na podstawie
art. 437 § 1 i 2
k.p.k. orzekł jak
w wyroku.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od zarzucanych jej czynów;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji, a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		

ZSTRZYGNIĘCIE

<p>5. SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>		
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1 Wina oskarżonej, wymierzona kara oraz rozstrzygnięcie o kosztach</p> <p>0.2 postępowania przed Sądem I instancji.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Sprawstwo oskarżonej i wina w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów i prawidłowo ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego. Oskarżona</p>		

<p>swoim zachowaniem wypełniła wszystkie znamiona przypisanego jej czynu. Wymierzona przez Sąd I instancji kara grzywny jest odpowiednia do stopnia winy oskarżonej, uwzględnia jej możliwość zarobkowe, a ponadto spełni swoje cele kompensacyjne i wychowawcze. Sąd nie dopatrył się uchybień w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach za postępowanie przed Sądem I instancji.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>0.15.3. Uchylenie</p>		

wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II. III.	Sąd odwoławczy na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i § 11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat		

za czynności
adwokackie,
zasądził od
Skarbu Państwa
na rzecz adw.
K. G. kwotę
840 zł z tytułu
zwrotu kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej
oskarżonej z
urzędu w
postępowaniu
odwoławczym.

Na podstawie
art. 624 § 1
k.p.k. w zw. z
art. 634 k.p.k.
sąd odwoławczy
zwolnił
oskarżoną w
całości od
zapłaty na rzecz
Skarbu Państwa
kosztów
sądowych za
postępowanie
odwoławcze, w
tym od opłaty za
to postępowanie.

7. PODPIS

Agata
Wilczewska